

TRÀNG HẠT MÂN CÔI BIẾN CHẾ BẤT NGỜ

Chị Maria Antonia - người Ba Tây - thuộc dòng Nữ Phan-sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật của Chị là Cecilia Cony. Chị chào đời ngày 4-4-1900 và qua đời ngày 24-4-1939, trong hương thơm thánh thiện. Trước đó, vì nhận ra các nhân đức anh hùng của Chị, nên các Bề Trên ra lệnh cho Chị viết Hồi Ký về cuộc đời Chị. Xin trích dịch phần Chị kể lại tràng hạt Mân Côi đầu tiên do Chị nghĩ ra, sau ngày rước lễ lần đầu vào năm lên 6 tuổi.

Cho đến trước ngày rước lễ lần đầu, con biết rất ít về Đức Mẹ MARIA, Mẹ của Đức Chúa GIÊSU. Tuy nhiên, sau việc con hứa dâng cho Đức Mẹ những cánh hồng trắng và được Đức Mẹ can thiệp cho con đặc ân rước lễ lần đầu vào năm lên 6 tuổi, nhờ một ơn trọng đại của THIÊN CHÚA Nhân Lành, con bắt đầu yêu mến Đức Mẹ nhiều hơn, mỗi lúc một hơn.

Sau khi học thuộc kinh Kính Mừng MARIA, con học thêm với Mẹ Rafaela một kinh khác như sau:

Xin Mẹ hãy nhớ con thuộc về Mẹ

Hỡi Mẹ dịu hiền, Đức Bà chúng con!

Ôi, xin Mẹ hãy gìn giữ và bảo vệ con

Như chính của cải và tư hữu của Mẹ vậy.

Con luôn đọc Kinh trên vào buổi sáng và buổi chiều, cho đến khi con vào dòng. Con cũng học cách làm vài cánh hoa nhỏ dâng lên Đức Mẹ MARIA. Con cảm thấy niềm vui bao la, khi sau đó, Mẹ Rafaela dạy con lần hạt Mân Côi. Cuốn sách "Chìa Khóa Thiên Đàng" giải thích cách suy gẫm các Màu Nhiệm Mân Côi.

Thật là tuyệt diệu! Con nghĩ như thế trong lúc học giáo lý và nhủ thầm:

- Khi nào về nhà, mình sẽ lần hạt Mân Côi, rồi mình cũng sẽ dạy cho cụ Cipriano lần hạt nữa. Cụ Cipriano là cụ già nơi viện dưỡng lão mà con thường thăm viếng.

Theo thông lệ mỗi ngày lúc tan trường trở về nhà, chị giúp việc có bốn phận tắm rửa cho con, còn Ba con - người hướng dẫn con cho đến năm con lên 10 tuổi - thì giúp con làm bài. Nhưng hôm đó, cả hai người không ai có mặt ở nhà. Thế là con quyết định lần hạt Mân Côi.

Cầm cuốn sách "Chìa Khóa Thiên Đàng" trong tay, con đến bên tủ, đứng trước tượng Đức Mẹ MARIA. Con đã quỳ gối xuống rồi khi con nhận ra mình không có tràng hạt Mân Côi. Thật là khám phá phũ

phàng! Tuy nhiên ngay lúc đó, con sức nhớ chị giúp việc Acacia có xâu chuỗi đeo cổ bằng hạt trai màu xanh, hơi giống tràng chuỗi Mân Côi. Không do dự một giây, con chạy đi lấy xâu hạt trai. Chỉ thiếu ảnh Thánh Giá, nhưng Đức Bà biết hết mọi sự, hẳn không chú ý đến chi tiết này. Thiên Thần Bản Mệnh tốt lành đứng bên cạnh con, con cảm thấy Thiên Thần quan sát mọi cử chỉ cùng mọi tư tưởng của con. Đức Chúa GIÊSU cũng ở với con nữa.

Con sức nhớ đã nghe nói rằng: tất cả các hình ảnh, tràng hạt, ảnh đeo đều phải được làm phép trước khi dùng. Xâu hạt trai của chị giúp việc Acacia không phải vật thánh vì chưa được làm phép! Không trì hoãn, con liền quỳ gối xuống, dáng điệu thật sốt sắng, con đặt xâu hạt trai trong lòng bàn tay trái, rồi lấy bàn tay phải, vừa vạch hình Thánh Giá trên xâu hạt trai, vừa đọc: "Ta làm phép cho người, nhân danh CHA và CON và THÁNH THẦN. Amen!"

Đó là câu chuyện tràng chuỗi Mân Côi đầu tiên của con. Mãi cho đến ngày hôm nay, con vẫn có cảm tưởng hình như Đức Bà vui lòng chấp nhận lời kinh Mân Côi của con, lời kinh Đức Bà vẫn thích, cho dù lời kinh được lần trên một xâu hạt trai đeo cổ!

Con phải thú nhận là từ đó con tỏ ra kính trọng xâu hạt trai. Vì con đã làm phép, nên con nghĩ rằng, có lẽ chị giúp việc không nên đeo nó để làm dáng nữa. Con liền đề nghị với chị giúp việc đổi xâu hạt trai cho con bằng mấy đồng tiền con để dành. Nhưng chị giúp việc thật tốt lành, chị bằng lòng cho không con và chỉ đổi lấy mấy viên kẹo sôcôla đáng giá vài xu mà thôi.

Vào cuối niên khóa, nhờ chăm học, con được lãnh thưởng một chiếc ví bằng lụa với một tràng hạt Mân Côi màu trắng thật xinh xắn. Mẹ Rafaela nói với con là tràng hạt đã được làm phép. Đó là tràng hạt Mân Côi thực thụ đầu tiên của con.

... Lúc ấy, các môn đệ lại gần hỏi Đức Chúa GIÊSU rằng: "Thưa Thầy, ai là người lớn nhất trong Nước Trời?" Đức Chúa GIÊSU liền gọi một em nhỏ đến, đặt vào giữa các ông và bảo: "Thầy bảo thật anh em: nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời. Vậy ai tự hạ, coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời. Còn ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy. Nhưng ai làm cớ cho một trong những kẻ bé mọn đang tin Thầy đây phải sa ngã, thì thà treo cổ đá lớn vào cổ nó mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn. Khốn cho thế gian, vì làm cớ cho người ta sa ngã. Tất nhiên phải có những cớ gây sa ngã, nhưng khốn cho kẻ làm cớ cho người ta sa ngã" (Matthêu 18,1-7).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 54-56)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt